

A Budapest-Budafoki Református Egyházközség

HÍRLEVELE

2014. advent

Ádventben karácsonyra várva

a szomorkás novemberi tájban szépséges melankolikus hangon megszólal Reményik Sándor verse: „Mondom nektek: mi mindig búcsúzunk...”. Reményik versében az élet ezernyi kis és nagy pillanatának végleges búcsújáról van szó. Mélységesen illik a vers hangulata az elmúlás felett tűnődő ember érzéseéhez. Egy remekmű, telitalálat.

Ennek a versnek a hangulatában egyszerre csak megjelent előttem ádvent szimbóluma, a sötétben világító mécses. A sötét titokzatossá teszi a világot és ismeretlenné a jövőt, a fény pedig felfedi a titkot és utat mutat. Ilyen mécsesek a messiási próféciaák, amelyek biztos ösvényt jelölnek ki a kereső embernek. Csak néhányat soroljunk fel: „Csillag származik Jákóbból, és királyi pálca támad Izráelből..(IV. Móz. 24,17.), „Megerősítem a te birodalmadnak trónját mindörökké, amint megígértem volt Dávidnak...(I. Kir. 9,5.), „Íme eljönnek a napok, azt mondja az Úr, és új szövetséget kötök Izráel házával és Júda házával...(Jer. 31.31.), „Te Efratának Betleheme, bár kicsiny vagy Júda ezrei között, belőled származik nékem aki Uralkodó az Izráelen...(Mik. 5,2.), „Íme szűz fogan méhében és szül fiat, s nevezi azt Immanuelnek...”(Ézs. 7,14.). Ezeknek az ígéreteknek nyomán érkezünk meg karácsonykor a jászolhoz. A gyermek nem a konzumált Kisjézus feletti gügyögés helye, hanem jel, a megváltás valóságának, az ígéretek beteljesedésének a jele: „A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” (Lk. 2,12.) Aki megérti a jelet, az megérkezett az adventi fények nyomán a szellemi világosságba: „meglátogat minket a felkelő fény a

magasból, hogy világítson azoknak, akik sötétségben és a halál árnyékában lakoznak.” (Lk. 1, 18-19.). Az örömhír, amelyet az angyalok hirdetnek nem a múltó hangulatok öröme, hanem az afelett való öröm, hogy Isten meglátogatta az ő népét, közel jött és cselekedett. Ez a cselekvés nincs alávetve a múlandóságnak és romlásnak, mert ez az ő üdvözítő akarata az Úr Krisztusban. A vele való találkozás üdvözítő találkozás. Ez a minden nép számára elkészített üdvösség (Lk. 2,30.), amely minden időkre érvényes.

Ezért nem hiába való minden generációnak végéig menni az üdvösségtörténet ösvényén és megérkezni karácsonykor a testté lett ígéhez és boldogan csatlakozni a világoóság gyermekeinek énekéhez.

Nagy Péter

Mire várunk? Az „Összefogás Éve” következik!? (gondnoki beszámoló)

Lk 22, 26

„... aki legnagyobb közöttetek, olyan legyen, mint a legkisebb,
és aki vezet, olyan legyen, mint aki szolgál.”

Adventben vagyunk. Várákozunk. Mindenki másra. Egyesek „akasztott Mikulást” aggatnak ki a házukra vagy piros sapkát húznak a fejükre. Valami rendkívülit keresünk. Én elsősorban a megszületendő unokámra készülök. Mikor ezeket a sorokat írom, épp a szülőszobán van a nagyobbik lányunk. Hetek óta kapom a kérdéseket, hogy milyen is lesz nagypapának lenni. Örömteli visszagondolni arra, hogy nem is olyan régen még Klári lányunk születését vártuk és a szülői szerepre készültünk. Hálás vagyok, hogy egészségesen felnőtt és szerető, hívő férje lett. Ma pedig már szülni fog. Várjuk a kicsit. A „Legkisebbet” is, aki a „Legnagyobb” lett, és akinek a szeretete nemcsak Karácsonykor, de egész évben táplál(hat) minket. Ha el- és befogadjuk Az idei év utolsó hónapjai is igényelték a munkatársak és az egész gyülekezet összefogását. Szükség lesz erre az Újévben is. A mai napon műtötték lelkészünket, Nagy Pétert. Imádkozzunk érte és várjuk egymással összefogva az ő gyógyulását is.

Idén a mi templomunkban tartottuk az október 31-i megemlékezést a Reformációról. Előadást tartott a reformáció és a XX. század második felének kapcsolatáról Földváryné Kiss Réka, a Nemzeti Emlékezet Bizottságának elnöke. Érdeklí a gyülekezetünk története, különösen a presbiterek sorsa. Ezért kérem, hogy akinek az

elmúlt 100 évről dokumentumai (fényképek, levelek, stb.) vannak, juttassák el hozzám, hogy elő tudjuk készíteni a kutatási anyagot. Köszönjük a szeretetvendégség szolgatársainak munkáját.

A november 4-i presbiteri gyűlésen szavazott presbitériumunk a közegyházi tisztségekről. A választások eredménye megtekinthető a reformatus.hu és a parokia.hu honlapokon. Egyházmegyénkben az esperes (Illés Dávid), a főgondnok (Brandenburg Sándor) és a főjegyzők (Kiss László ill. Arday-Janka Zsolt) személye sem változott. A Dunamelléki Egyházkerület vezetésében tovább folytatja dr. Szabó István püspök, dr. Tókéczki László főgondnok és Veres Sándor presbiteri főjegyző. Egyedül a lelkesítő főjegyző lett új személy, Simonfi Sándor.

November 15-én volt a templomtakarítás parti következő fordulója. Sajnos nem hullott le az összes falevél. De így is hasznosan töltötte az időt a cserkészekből és idősebbekből álló csapat. A komposztból is kikerült egy adag a kertbe.

November 18-án a Budafoki Esték keretében Ábrám Tibor, a miskolci Lévay József Református Gimnázium és Diákotthon igazgatója, a tiszáninneri egyházkerület (időközben újraválasztott) főgondnoka volt a vendégünk. Érdekes, színes és tanulságos előadásban mutatta be a tiszáninneri egyházkerület oktatásügyét és a Lévay történetét.

Az adventi gyermekműsorra november 30-án délután került sor a teli templomban. Köszönjük a gyermekek, a szülők, a felkészítő hitoktatók, a segítők és a díszletet alkotó Bodnár Tímea odaadását.

A *zoltáros istentisztelet* (vespera) rendszerint úrvacsorai előkészítőként is szolgál. Ebben az évben december 6-án volt az utolsó alkalom. Az Újévben január 3-án már bekapcsolódhatunk az alkalomba.

December 7-én a Vakmisszió vezető lelkészének igehirdetését és látássérült testvérek szolgálatát hallgathattuk meg. 100 ezer forint feletti perselypénzzel támogattuk szolgálatukat.

December 9-én a Budafoki Esték keretében sajnos méltatlanul gyér érdeklődés mellett került sor Gulyás Lajos mártír lelkész életének bemutatására Erdős Kristófnak, a Nemzeti Emlékezet Bizottsága munkatársának közreműködésével.

December 14-én délutánra nemcsak a nyugdíjasokat várjuk, hanem minden érdeklődőt, aki szívesen gyűjt tapasztalatot az idősebbektől.

2015. január 9-11-én lesz a következő évkezdő munkatársi hétvége. Kérem a családtagok elfogadó és a gyülekezet imádkozó támogatását.

Ne felejtsük el az óvodai és iskolai jelentkezésekről sem.

Egyházunk gazdasági törvénye szerint az **egyházfenntartási járulék** (nem adó!!!) ajánlott minimál összege a jövedelem 1%-a. Köszönjük, hogy a testvérek anyagilag is hordozzák gyülekezetünket. Gondoljunk egyházunkra és alapítványunkra a jövedelemadó 1%-ának felajánlásakor is! A választói névjegyzékbe csak a befizetést nevükkel vállalkozókat tudjuk bevezetni. A téli megnövekedett költségek fedezéséhez szükséges az adakozás megerősítése is. Jó lenne, ha sikerülne gazdálkodásunkat némi forgótőkével megalapozni.

Várjuk a testvérek adományait arra a célra, hogy a *templom külső megújítása* és rendbetétele folytatódhasson. Egyházmegyénk és az önkormányzat támogatásával a **parokia felújítása** megkezdődött (alsó fürdőszoba, nyílászáró csere). Meg kell még oldani a hőszigetelést és a belső festést/mázolást is. Továbbra is kérjük, hogy ki-ki lehetőségeihez mérten, havi rendszerességgel vállalja az anyagiakban megnyilvánuló hálaáldozatot.

Hívom a testvéreket a hónap végi istentisztelet után az *intézményeinkért tartott imaközösségre* továbbra is. Ez is reformációi öntudatunkra és összefogásunkra vár!

Ha minden jól megy, Karácsonyra beosztott lelkészeink már túl lesznek a szülés fájdalmán és örömén. Vezető lelkészünk rehabilitációjának időtartama ma mintegy két hónapra tervezhető. Köszönjük azt, hogy lelkészeinket testvéreink eddig is imádságban hordozták. Kérjük, folytassák ezt a jó hagyományt!

Az idei év a Találkozások Éve volt. Sokaktól sokat tanulhattunk. A jövő évben lesz 25 éves testvérgyülekezeti kapcsolatunk, amit szorosabb és rendszeresebb együttműködéssel szeretnénk megünnepelni. Gyülekezetünk és intézményeink is az Örömhír közös továbbadásán és megélésén munkálkodnak. Ennek a mottójaként ajánlom az alábbi ígét minden olvasóm figyelmébe:

Efézus 4, 16

„...az egész test egybeilleszkedik és összekapcsolódik a különféle izületek segítségével úgy, hogy minden egyes tagja erejéhez mérten közösen munkálja a test növekedését, hogy épüljön szeretetben”

Budafok, 2014. december 11.

Áldás! Békesség!

Németh Géza gondnok

Kedves Testvérek!

Nyári családi táborunkat 2015. augusztus 3 –8-ig (hétfőtől szombatig). Révfülöpon tartjuk, az Ordass Lajos Evangélikus Oktatási Központban
Az oktatási központról <http://www.konferenciahotel.hu/> honlapon lehet tájékozódni.
A szobák jól felszereltek, minden szobához fürdőszoba is tartozik. A részvételi díj tartalmazza a napi háromszori étkezést is. Ha valaki vegetáriánus, ételallergiás, liszt érzékeny, cukorbeteg előzetes jelzés alapján speciális menüt kaphat.

A részvételi díj: 10 éves kor felett 8300Ft/fő/éj+IFA
3-10 éves kor között 4150Ft/fő/éj
3 éves kor alatt ingyenes

A táborra 10.000Ft előleg befizetésével nálam lehet jelentkezni.

A szabadidőben a Balaton és az egymással eltöltött idő segíti a kikapcsolódást, a reggeli és kora esti áhítatok, valamint a délelőtti előadás pedig a lelki feltöltődést. A gyerekeknek az előadások idején programot szervezünk, tervezünk kirándulást is a Balaton felvidékre.

Bátorítok mindenkit a részvételre, és a mielőbbi jelentkezésre, mert az oktatási központban korlátozott a férőhely, mindössze 86 fő.

Áldás, békesség!

Papp Tamás presbiter

MEZŐPANITI LÁTOGATÁS

Ez az alkalom volt az első, hogy Mezőpaniton járhattam, és összességében sok hiányosságot pótoló számomra ez az út. Nagyon sok mindent láttam, tapasztaltam és tudtam meg ezen a hétvégén a testvérgyülekezetünkről és a testvéri kapcsolatról is.

Az út tartalmas volt. Pénteken reggel indultunk, és a nap szinte csak az utazásról szólt, este érkezünk s ismerkedtünk meg az elszállásoló családokkal (bár volt közöttünk olyan is, aki már ismerős barátokhoz érkezett). Másnap Marosvásárhelyre szerveztek nekünk egész napos programot a paniti presbiterek. Jártunk a Kultúrpalotában, a Teleki-tékában és a Vár-templomban

is. A kiadós ebéd után megnéztük a városhoz közel lévő Sapientia egyetem új épületeit is. A napi programok sorát teológus társam, Csenge Mezőpaniton elmondott prédikációja zárta. Az esti istentisztelet után még volt lehetőségem beszélgetni a fogadó családdal, akik tényleg szívüket-lelküket kitették, hogy jól érezzem magamat a hétvégén. A vasárnapi istentiszteleten hallhattam a paniti gyülekezet énekhangját is. Az istentiszteletet követő közös ebéden is kitétek magukért a testvérek és kedélyes beszélgetés közben fogyasztottuk el a finomságokat. Ebéd után mindenkitől elbúcsúzva elindultunk hazafelé és késő estére - Istennek hála - épségben hazaérkeztünk.

Nagyon hálás vagyok Istennek és a presbitériumnak, hogy kiutazhattam. Örömmel nézek elébe a következő évi mezőpanitiakkal történő találkozásoknak.

Pető Gergő

Elbúcsúztunk **ARADI ILDIKÓ** testvérünktől

November 4-én, két nappal 87. születésnapja előtt, váratlanul temettük el gyülekezetünk egykori presbiterét. Idősebb gyülekezeti tagjaink ismerték sokoldalú, energikus, komoly hitben járó egyéniségét. Dr. Pásztor János, Illés Dávid és egy rövid ideig Nagy Péter nagytiszteletű urak szolgálati idején volt lelkiismeretes és pontos gazdája gyülekezeti könyvelésünknek és az irodai adminisztrációnknak. Sokoldalúságára jellemző, hogy kertészeti ismereteit is megosztotta az érdeklődőkkel. Az utóbbi nyolc évben a törökbálinti Arany Alkony Otthonban élt. Ez alatt a nyolc év alatt is rendszeresen tartotta a kapcsolatot gyülekezetünk néhány tagjával, és ha tehette időnként istentiszteletre is eljött. Szeretettel, hálával és tisztelettel emlékezünk rá.

Dr. Nemeskéri Sándor

Hirtelen ment el. Október elején beszéltem vele. Nem gondoltam volna, hogy néhány nap múlva elköltözik e-világból. A hónap végén felhívtam a törökbálinti intézetet, ahol talán 10 éve lakott és akkor tudtam meg, hogy november 4-én elbúcsúztatunk tőle. Ha nem keresem, szétszórják hamvait úgy, hogy barátai nem is tudják.

Egyetlen élő rokona: Cegléden élő unokahúga, férjével és két felnőtt gyerekével nem ismerte Ildikó barátait. Intézeti lakrészén sem találták meg barátai címét, telefonszámát.

Kedden délután ott voltunknéhányan búcsúztatásán a gyülekezeti barátai közül. A búcsúztatás nem illetl Ildikóhoz. Ő tele volt szeretettel, barátsággal.

Az intézetben sok évvel ezelőtt aláírtak vele egy kötelezvényt a búcsúztatás e módjáról. Ott voltunk és elénekeltük az ő szívbeli hitvallását: "Te benned bízunk eleitől fogva" (90. Zsoltár)

Sokan vagyunk, akik emlékezünk Ildikó gyülekezetünkben végzett szolgálatára. Pénztárosi, irodai munkásságát szívből végezte. Otthona volt a gyülekezet. Elfáradt és szép lakását is feladta. Baráti segítséggel vette meg törökbálinti lakrészét, ahonnan sokat utazott. Hazánk szép városait végig látogatta az évek során.

Gyülekezetünkben gyakran látogattuk. Nem szakadt meg kapcsolata a budafoki gyülekezettel. Amíg fizikai állapota bírta, gyakran jött közénk.

Nem felejtjük el kedves, szelíd humorát.

Fájó szívvel búcsúzunk Tőle.Tudjuk, hazament.

Szonthy Erzsébet

2014-15-ös évforduló tervezett programjai

Felhívjuk a figyelmet arra, hogy az alábbi programokban lehetnek változások!

Ezért kérjük, hogy kísérvék figyelemmel az istentiszteletek után elhangzó hirdetések, vagy tájékozódjanak a gyülekezet honlapján, vagy érdeklődjének a lelkesi iroda telefonszámán.

December

14. vasárnap	15:00	Idősek karácsonya
19. péntek	16:30	Önkormányzati betlehemes fogadása
20. szombat	17:00	Imadélután (:18:45; 20.:30)
24. szerda	15.00	Karácsonyi istentisztelet (gyerekeknek)
	23.00	Karácsonyi istentisztelet
25. csüt.	10.00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
26. péntek	10.00	Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet
28. vasárnap	11:30	Imaközösség az intézményekért
31. szerda	23:55	Évzáró úrvacs
	18:00	Vespera

2015 január

03.szombat

18.vasárnap 10:00 Gyászosok istentisztelete

Rendszeres gyülekezeti alkalmak

Vasárnap:

10.00 Istentisztelet,
minden hónap első vasárnapján úrvacsora,
minden hónap harmadik vasárnapján szeretetvendégség

18.00 Ifjúsági óra

Hétfő

18.30 Énekkar

Kedd

9.30 Baba-mama kör

18.00 Bibliaóra

Szerda

10.00 Bibliaóra nyugdíjasoknak

Csütörtök

8.00 Bibliaóra

19.30 Ádám kör (kéthetente)

Péntek

18.30 Gyülekezeti foci

Szombat

18.00 Vespera (minden hónap első szombatján)

Budapest-Budafoki Református Egyházközség

1221 Budapest, Demjén István u. 2.

Telefon: 229 22 78

E-leve: reformatus@bfok.t-online.hu

Lelkipásztor: Nagy Péter

Iskolalelkész: Csűrös András

Beosztott lelkészek: Csűrös-Varga Vanda és Papp-Tóth Viola

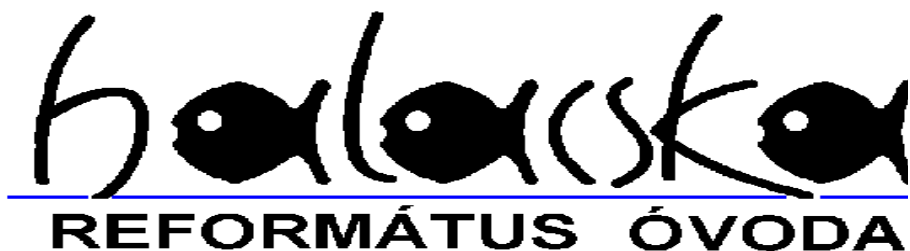
Gondnok: Németh Géza

Diakónus: Jani Marianna

Hitokatók : Ábrahám Angéla, Siposné Váradi Judit,

Pajzsné Lévai Réka, Pucsok Ágnes

Honlapunk: <http://www.bfokref.zsoltar.hu>

ADVENT A HALACSKÁBAN

Reggel 8 óra körül van. Először Dorkát viszem a Gádor utcai iskolába, utána sietünk Lacikával a Halacskába...Odaérünk, és hirtelen öröm tölt el. Jó érzés látni, hogy a kicsi fiam milyen jó helyen van. Itt nem "otthagynom" Lacikát, hanem lelki társaim közösségére bízom, amíg visszatérek érte...

Közeledik a Karácsony... Most még szürke, hideg és barátságtalan az idő, de a VÁRAKOZÁS már jelen van mindannyiunk szívében. Számomra az ünnepre készülődés az egyik legkedvesebb, legjobban várt időszaka az évnek. Különösképpen, amióta gyermekeim vannak. Várjuk a Télapót, az illatokban és szeretetben születő Karácsonyt. Naponta gyönyörködünk kisvárosunk ünnepi díszbe és fénybe öltöztetett kertjeiben és ablakaiban.

...És a Halacská... Az oltalmazó magas házak tövében, a Törley gyárral szemben álló barátságos, épület, amely meleg fényeivel hívogat bennünket. Jó érzés közeledni a Szivárvány csoport felé a növényekkel otthonossá tett, fűtött folyosón, tudva, hogy nemsokára átölelhetem

kisfiamat, aki délután mindig boldogan, élményekkel teli szívvel, nagy mosollyal szalad a karjaimba, mutatja rajzait, és rögtön meséli a legfontosabb dolgokat, amelyek aznap történtek vele.

A rengeteg megbeszélés - elmesélés miatt alakítottuk ki azt a szokásunkat, hogy átöltözés után még leülünk a szülői váróban, és meghallgatjuk egymást, egy kis harapnivalóval téve még kellemesebbé az ott töltött időt.

Mialatt mi a váróban ülünk, beszélgetünk, (gyerekeim majszolgatják az elemózsiát), egymás után érkeznek a szülők, nagyszülők, mindenütt csivitelés, búcsúznak egymástól, mennek haza a gyerekek.

„Áldás, békesség!” Néhányan hozzánk hasonlóan leülnek, beszélgetünk, gyerekeink bújócskáznak, másznak és csúsznak. Jó látni ezt a formálódó gyerek - és felnőtt közösséget.

Biztonságérzetet nyújt Németh Zsuzsi állandó, érdeklődő figyelme, jelenléte is. Hozzá, mint az óvoda lelki gondozójához, minden gondunkkal-bajunkkal fordulhatunk.

...A legutóbbi közös program is igazán szépre sikeredett. November utolsó péntekén, Adventi kézműves délutánon vettünk részt Dorkával és Lacikával. Megvettük a feldíszíteni kívánt portékát, és "alkottunk". Festettünk, ragasztottunk, díszítettünk, együtt voltunk és sokat beszélgettünk. ...A folyosón haladva egyik helyszíntől a másikig, egyszer csak friss mézeskalács illata csapta meg az orrunkat. Mentünk az illat után. Egyszer csak a Fehérke csoportszobában találtuk magunkat, ahol szorgos gyerek-kezek gyúrták, nyújtották a mézeskalács tésztáját, és szaggatták a formákat. Lacikám lenyűgözve nézte egy darabig az izgalmas süti-műhelyt, majd Ő is az asztalhoz telepedett. Egyre hozzáértőbben nyújtotta a tésztát, szaggatta a süti-formákat. Aztán megjelent a gyermekek munkájának gyümölcse a szobában egy tál gőzölgő, omlós, meleg, illatos sütemény formájában. Így mindenki részese lehetett a süteménykészítés teljes folyamatának, de a legvehemensebben mindannyian a kóstolásban jeleskedtünk. Kevés nagyobb öröm van az elégedett, jóllakott gyerekpofi látványánál.

A kis találkozót – Zsani néniék invitálása után – gitárral kísért, közös adventi énekléssel fejeztük be a Bárka csoportszobában. A szoba közepére állított asztalkán lévő adventi koszorú első gyertyáját Andi néni gyújtotta meg. Csillagszórók sziporkázták az öröm fényeit, bevilágítva sok-sok boldog kis gyermekarcot. Kicsik és nagyok elbűvölten hallgatták, énekelték az adventi dalokat, a szeretet kis himnuszait. Óvodavezetőnk, Margit néni szavai tették az estét még ünnepélyesebbé. Elcsendesedtünk, imádkoztunk. Meghitt, felemelő érzés volt együtt lenni és énekelni, örülni és rácsodálkozni.

Én éppen így képelem az Advent kezdetét, együtt a gyermekeimmel a lelki társak közösségében.

Hálásan köszönöm, hogy itt lehetünk!

Áldás, békesség!

Lengyel Zsófia, Némedi Lacika anyukája

Adventi manuális délután a Halacska Óvodában

Egyik novemberi napon az óvodában Csilla kézen fogott, és boldogan mutatta az adventre készülő ünnepi díszeket és a fényfüzérrel díszített táblát, ami az adventi manuális délutánra hívta a gyermekeket és szüleiket.

Természetesen - ha már a meghívó ilyen örömet jelentett - a programot sem hagytuk ki. November 28. pénteken délután négy órakor izgatott ünnepi készülődés hangulata fogadott az óvodában.

Kicsit aggódva mentem gyermekemért a Szivárvány csoportba, hiszen hétvégére kiscsoportosként már eléggé fáradt szokott lenni. De

az aggodalmam alaptalannak bizonyult. Hamar magával ragadta a nem mindennapi élmény, hogy Anya nemcsak az öltözőig jöhet, sőt együtt bemehetünk a többi csoportba is. Először oda, ahol megnézhattuk, milyen adventi díszet szeretnénk készíteni, és beszerezhettük az alkotáshoz szükséges anyagokat. (Csillácska ráadásul kapott egy kötenyt is, hogy az otthoni palacsinta- és sütemény sütésnél ne felnőtt méretű kötényben szorgoskodjon.)

Annyira lelkesek voltunk, hogy három közös munkát is beterveztünk. Amikor minden szükséges eszközt megvásároltunk, elindultunk alkotni. Éreztük, milyen finom illat töltötte be a folyosót, és hamarosan az egész épületet. Mi ez az illat? – hallottam az ismétlődő kérdést. Mézeskalács.

Először mécesst készítettünk, közben kóstolót kaptunk a mézeskalácsból. Ezek után nem is volt kérdés, hogy hova menjünk tovább? Mézeskalácsot formázni. Angyal formájú tészta mehet a sütőrácsra, újabb mézeskalács a pocakba. A következő feladatunk: betlehemi jászlat idéző dísz alkotása szalmával, Kisdeddal. Utána irány mézeskalácsozni, tésztát kiszúrni, kész süteményt fogyasztani. Majd jöhet a legnehezebb feladat: megalkotni az adventi koszorút. Évek óta saját készítésű adventi koszorúnk van (amit a templomban szoktam készíteni), de eddig ez tetszik nekem legjobban, mert Csilla választotta hozzá a gyertyát, a szalagot, ő mutatta, hova tegyük a gyertyákat, masnikat, terméseket. Miközben a kicsi és nagy kezek dolgoztak, a „szívek - szájak” karácsonyi énekeket daloltak, vagy mézeskalácsot ropogtattak. Utána mindannyian (hozzánk Apa is megérkezett) összegyűltünk, hogy meghallgassuk az óvó nénik és dadusok énekét, majd közösen is dicsértük Istent, óvodavezetőnk, Margit tartott egy áhítatot, és meggyújtotta az első gyertyát. Az alkotások, vidám beszélgetések után ezekkel a meghitt pillanatokkal zárult a délután. Köszönjük szépen a Halacska Óvoda minden munkatársának ezt a különleges alkalmat, örülünk, hogy részt vehettünk rajta!

Advent első vasárnapja óta otthon minden este gyújtunk gyertyát a közösen készített adventi koszorúnkon. Várjuk az ünnepet!

Papp-Tóth Viola

Jézus szavai: „Új parancsolatot adok nektek, hogy szeressétek egymást: ahogyan én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást.” (János 13, 34-35.)

A Rózsakerthi Demjén István Református Általános Iskola tantestületi kirándulása Kecskemét 2014. november 6-7.

Az előzetes tájékoztatás alapján csütörtök reggel kisebb nagyobb táskával érkezettünk az iskolába, hogy a tanítás végétől Kecskemétre induljunk. Volt bennünk egy kicsi izgalom a kirándulással kapcsolatban, hiszen általában kevés időnk jut arra, hogy beszéljünk egymással, és akkor is általában az iskoláról esik szó. Tudtuk, nagyon szükséges ez az alkalom ahhoz, hogy közösen együtt haladjunk azon az úton, amit választottunk. Egymás elfogadásának

alapvető feltétele a megismerés. Már a buszon is érezhető volt a nyitottság, és a jókedv. Bár mindenki a szomszédját szórakoztatta iskolai, vagy családi történetekkel, de a jó hangulat érzékelhető volt. Olyanok voltunk, mint egy osztálykirándulásra utazó diákcsoport. A diákoknak nagyon fontos, hogy milyen a szállás és milyen az étkezés, ha ezek a tényezők pozitívak számukra, akkor biztosak lehetünk benne mi tanárok, hogy a kirándulás fele már jól sikerült. Szállásunk a város központjában volt (Pálma Hotel), melynek üzemeltetője a Kecskeméti Református Egyházközség. Minden várakozásunkat felülmúlta, - ezúton is mindenkinek ajánlom -, egyszerűen tökéletes családoknak is. Így, mint a diákok örömmel nyugtáztuk, hogy nagyon szép környezetben lehettünk. Röviddel a szállás elfoglalása után az Internátus dísztermébe mentünk, ahol Csűrös András iskola lelkészünk (egyben kirándulásunk egyik főszervezője), egy nagyon izgalmas XX. századi egyháztörténeti eseménnyel ismertetett meg minket, melyek kapcsolatban voltak a Budafoki Református Egyházközséggel is, név szerint dr. Németh Géza és Dizseri Péter családjával. Ámulattal figyeltük az előadást, lebilincselő volt. Ezután néhány csapatépítő játék következett, amelyek valóban segítettek abban, hogy egy picit jobban figyeljünk egymásra. Egy rövid esti sétát tettünk a belvárosban, sajnáltam, hogy nem napfényben, de még így is láttam, hogy impozáns épületek emelkedtek fölénk, szép, rendezett, tiszta város Kecskemét. Az esti vacsora egy hangulatos kisvendéglőben volt, a szervezés ismét tökéletes, megint a diákok jutottak eszembe. A szállásunkra visszatérve a vacsoránál kialakult kiscsoportok egyesítése is megtörtént, a hotel társalgójában közös beszélgetés, egymásra figyelés és jókedv volt a jellemző. Jobban megismertük az idén érkező kollégákat, és azt éreztem ők is nyitottak felénk. Ebben a napban azt hiszem ez volt az egyik legfontosabb.

Másnap újra az Internátusba mentünk, ahol Nyáriné dr. Mihály Andrea és Nyári István csapatépítő trénerek vártak minket. Random csapattagok választásával egymást hosszú évek óta ismerő kollégák más-más csoportokba kerültek, így ténylegesen is azok megismerésére törekedhettünk, akikről eddig kevesebbet tudtunk. Nagyon jó volt látni

kik hogyan oldanak meg egy konkrét problémát. A feladatok között izgalmas is adódott, mert a belvárosban bekötött szemmel, kollégánk vezetésével kellett sétálnunk, majd cserélnünk, ez a feladat szinte bizalmat igényelt a másik iránt. Sikerült mindenkinek! A feladatokat megszakítva egy rövid áhítatra elsétáltunk a Kecskeméti Református templomba, ahol Kuti József Kecskemét-keleti egyházzsoltos lelkipásztora – elnöklelkésze várt minket. Röviden bemutatta számunkra egyházközségüket, és gyönyörű templomukat, majd igehirdetésével lelkünket erősítette, szívünkhöz szólt. Még egy „orgona hangversenyt” is rendeztek a számunkra, melyet szívesen elhallgattunk volna egész nap. Ezután visszatértünk egy feladat erejéig az Internátusba, majd itt is ebédeltünk. Már csak a hazautazás volt hátra. Ahogy összegyűltünk az indulásra, jó volt körbenézni az arcokon, jókedvű, boldog, kiegyensúlyozott arcok voltak. Azt hiszem, ez mindent elárul erről a kirándulásról. Bárkivel is beszéltem mindenki ugyanazt mondta, jobban megismertük egymást, összetartóbbak lettünk. Nagyon köszönjük a tantestület nevében és reméljük lesz még ilyen alkalom közösségünk erősítésére.

Horváthné Tóth Gabriella tanár

Tantestületi kirándulás Kecskemétre

Életem első tantestületi kirándulása volt, izgultam – akár első nap az iskolában. Fogalmam sem volt róla, hogy mi minden vár rám az elkövetkezendő másfél napban. Tudtam, hogy együtt lesz az egész tanári kar és mindez Kecskeméten fog történni, de mást, semmit.

Elérkezett hát az óra, a busz begördült az iskolához, nincs mese, fel kell szállni. Bár ekkor már inkább izgatott voltam. Izgalmas, kalandos út várt ránk, de épségben megérkeztünk Kecskemétre a Pálma Hotelhez.

Itt mindenki elfoglalta a szobáját és már gyülekeztünk is, hogy meghallgathassuk iskolánk lelkészének, Csűrös Andrásnak az előadását, mely a mártírokról szólt. Jól nevelt pedagógusokként feszült figyelemmel és néma csendben hallgattuk az érdekes előadást. Lazításképpen néhány csapatépítő játékot játszottunk. Ennek folyamán megtudhattuk, hogy ki milyen távolságra lakik az iskolától, ki milyen régóta „koptatja az iskola padjait” és kinek a legvilágosabb illetve legsötétebb a szeme. Majd városi séta és vacsora következett.

Mindezek után érkezett az este. Naiv kezdő pedagógusként arra számítottam, hogy egy csendes nyugodt éjszakám lesz, a szobatársam társaságában. Néhányan mégis tovább folytattuk a vacsoránál megkezdett beszélgetést, s már majdnem kitettük a mondat végére a pontot és nyugovóra tértünk, amikor András megjelent az ajtóban és közölte velünk, hogy mindenki minket vár. Követtük hát és nagy meglepetésünkre a kollégák közösségépítő és ismerkedős játékokkal készültek a mi kedvünkért. (Ugyanis 12 új pedagógus van idén a tantestületben.) Így az alvást még egy jókedvű játéksorozat előzte meg.

Másnap reggeli után csapatépítő játékokon vettünk részt, ahol szintén sok közös élményre tehetünk szert, mondanom sem kell mennyire sok nevetés és mosoly közepette. Sétáltunk szembekötve Kecskemét belvárosában, új játékokat találtunk ki megadott eszközökből, állóképet alkottunk egy fogalmat magyarázva és mondvacsinált monda hiányzó elemeit raktuk össze. Természetesen Kecskemét református templomát is meglátogattuk és Kuti József tiszteletes úr szolgálatával egy közös áhítaton vettünk részt, amikor is közösen énekeltünk és Kocsis Kriszta kollegina jóvoltából még orgonajátékban is gyönyörködhetett fülünk és szívünk.

Itt a templomban alkalmam volt mindenki arcán végignézni, úgy vélem igazán jó közösséggé formálódtunk ez alatt a másfél nap alatt, és mint mindenki tudja, ebben nem csak a szervezők „keze” volt benne...

Nagyné Bán Hildegárd tanítónő

